
Mer internasjonalt samarbeid i medisinstudiet

DEBATT

SRIJAN KARTHIK KANCHERLA

srijankk@uio.no

Srijan Karthik Kancherla er medisinstudent (1. år, 2. semester) ved Universitetet i Oslo, nestleder i Norsk medisinstudentforenings lokallag Oslo. Han er studentforsker ved Eksperimentell kardiologi, Institutt for medisinske basalfag, Universitetet i Oslo.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

MOHAMMED ALMASHHADANI

Mohammed Almashhadani er medisinstudent (6. år, 2. semester) ved Universitetet i Oslo og internasjonalt ansvarlig i Norsk medisinstudentforening.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

MILAD BAGHERI

Milad Bagheri er medisinstudent (3. år, 2. semester) ved EUC School of Medicine, Frankfurt Branch, Frankfurt am Main, Tyskland og nasjonalt folkehelseansvarlig (2026) i Norsk medisinstudentforening.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

STIAN DUEHOLM

Stian Dueholm er medisinstudent (3. år, 2. semester) ved Masaryk University i Brno, Tsjekkia.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

BISMAH EJAZ

Bismah Ejaz er medisinstudent (3. år, 2. semester) ved Universitetet i Oslo og lokalt utvekslingsansvarlig i Norsk medisinstudentforenings lokallag Oslo.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

NESIBE KARA

Nesibe Kara er medisinstudent (2. år, 1. semester) ved Universitetet i Oslo og nasjonalt forskningsutvekslingsansvarlig i Norsk medisinstudentforening (2026).

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

TALAL MOHAMMAD

Talal Mohammad er medisinstudent (2. år, 2. semester) ved NTNU og har vært nasjonalt forskningsutvekslingsansvarlig (2025) i Norsk medisinstudentforening.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

Tiden er inne for å tenke annerledes rundt internasjonalt forskningssamarbeid i medisinstudiet. Det bør være en integrert del av utdanningen, snarere enn et frivillig tillegg.

Internasjonalt samarbeid i medisinsk utdanning må tilgjengeliggjøres i mye større grad. Norsk helsevesen står overfor komplekse utfordringer – fra migrasjon og klimaendringer til økende ulikhet i tilgang på helsehjelp. Internasjonal humanitær rett brytes daglig, helsepersonell trues, og helsetjenester svekkes i store deler av verden. Felles for disse utfordringene er at de ikke kan løses innenfor nasjonale grenser alene.

Mulighetene for forskningsutveksling for medisinstudenter i Norge er i dag sterkt begrenset, ikke på grunn av manglende interesse, men på grunn av få tilgjengelige forskningsprosjekter med formelle utvekslingsavtaler. Sammenlignet med naboland stiller Norge svakt. Polen har rundt 30 etablerte forskningsutvekslingsprosjekter, Finland har ni, mens Norge kun har to. Dette begrenser norske studenters tilgang til internasjonal forskningsutveksling.

«Mulighetene for forskningsutveksling for medisinstudenter i Norge er i dag sterkt begrenset, på grunn av få tilgjengelige forskningsprosjekter med formelle utvekslingsavtaler»

For å kunne sende norske medisinstudenter ut, må Norge også kunne ta imot internasjonale studenter. Den begrensede prosjektkapasiteten gjør dette vanskelig og reduserer dermed antallet norske studenter som kan delta i

utveksling. Resultatet mener vi er et tap både for norsk forskning og for det internasjonale samarbeidet den er avhengig av.

Studentinvolvering

I norske forskningsmiljøer innebærer dette sannsynligvis ikke et behov for nye prosjekter, men for tydeligere rammer for studentinvolvering. I mange pågående studier finnes det allerede avgrensede oppgaver som egner seg for medisinstudenter. Når slike oppgaver defineres og synliggjøres, blir det lettere å inkludere både norske og internasjonale studenter, samtidig som prosjektets kapasitet og læringsutbytte styrkes.

De eksisterende avtalene via Norsk medisinstudentforening er godt strukturerte og inneholder tydelige prosjektbeskrivelser med definerte studentoppgaver, akademiske mål og rammer for veiledning over enten et fire ukers eller et åtte ukers opphold. Norsk medisinstudentforening håndterer all praktisk tilrettelegging, men selv om avtalene som finnes er velfungerende, er kapasiteten for lav til å dekke etterspørselen.

Skal ikke være bistandsarbeid

Internasjonalt samarbeid i medisinsk utdanning handler ikke primært om å «reise ut og hjelpe», men om å lære, utveksle perspektiver og utvikle faglig kompetanse i samarbeid med andre. Erfaringer fra ulike helsesystemer gir innsikt som også er relevant i norsk klinisk praksis, der pasientpopulasjonen blir stadig mer mangfoldig, og der kliniske problemstillinger ofte har globale paralleller.

Det er derfor viktig å være presis om hva som menes med internasjonalt forskningssamarbeid. Det dreier seg verken om symbolsk samarbeid eller veldedighet, heller ikke utelukkende om samarbeid mellom etablerte forskere i høyinntektsland. Vi viser til et konkret, faglig samarbeid der medisinstudenter inngår som aktive deltakere i pågående forskningsprosjekter, på samme måte som ved norske institusjoner. Dette kan omfatte datainnsamling, journalgjennomgang, litteratursøk, analysearbeid eller bidrag til systematiske oversikter og kvalitetsprosjekter. Sentralt står inkludering i eksisterende forskningsmiljøer, ikke etablering av parallelle strukturer.

Forskning uten grenser

Som representanter for Norsk medisinstudentforening (Nmf) deltok vi nylig i *From Peers to Papers: Global Research Without Borders*, en internasjonal nettbasert seminarserie der medisinstudenter fra en rekke land møttes for å arbeide med grunnleggende forskningsmetode og dele erfaringer fra studentdrevne forskningsprosjekter. Studenter fra blant annet Indonesia,

Egypt, Palestina, Libanon, Norge, Marokko, Italia, Mexico og Oman delte erfaringer fra ulike helsevesen, med et felles mål om å bidra til en mer rettferdig og kunnskapsbasert helsetjeneste.

Seminarene ble arrangert gjennom The International Federation of Medical Students' Associations (IFMSA), en studentdrevet organisasjon som blant annet koordinerer forskningsutveksling med mål om å fremme samarbeid i helseforskning på tvers av landegrenser. Norsk medisinstudentforening arbeider for å styrke både inn- og utreisende studenters muligheter til tettere samarbeid med forskningsmiljøer ved norske institusjoner. Gjennom seminarserien har vi lært å sette pris på verdien av digitale møteplasser for medisinstudenter. Når metodene er de samme, men rammene ulike, blir verdien av global dialog særlig tydelig.

Seminarserien ble gjennomført og organisert i samarbeid mellom medisinstudenter fra ulike land, med betydelige bidrag fra palestinske medisinstudenter. Gjennom faglige innlegg delte de erfaringer fra et helsesystem preget av usikkerhet og begrensede ressurser, noe som gjorde sterkt inntrykk på oss. Dette påminner oss om hvor grunnleggende det er at helsearbeidere knyttes til et globalt kunnskapsfellesskap – også under de mest krevende forhold.

«Dette påminner oss om hvor grunnleggende det er at helsearbeidere knyttes til et globalt kunnskapsfellesskap – også under de mest krevende forhold»

Skal Norge være en relevant aktør i det globale medisinske kunnskapsfellesskapet, må vi i større grad åpne eksisterende forskningsmiljøer for studentinvolvering og internasjonalt samarbeid. Dette handler ikke om å gjøre *mer*, men om å gjøre *annerledes*. Å integrere forskning i medisinstudiet er et spørsmål om faglig kvalitet, beredskap og ansvar. Finansieringen og den praktiske gjennomføringen håndteres allerede gjennom Norsk medisinstudentforening. Det som mangler, er vilje fra fakulteter og forskere til å strukturere prosjekter slik at flere studenter kan tas imot. I en verden der helseutfordringer ikke kjenner grenser, kan heller ikke medisinsk utdanning tillate seg å gjøre det.

Publisert: 12. februar 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0812
Mottatt 23.12.2025, første revisjon innsendt 26.1.2026, godkjent 28.1.2026.
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juli 2026.